

[Kelnæs]

der er i forbindelse med forbedringer og snering. Men for dem, der flytter ind lidt senere – vi kan sige næste generation af uddannelsessøgende, altså 3–4–5 år efter, at der er lavet forbedringer, hvor nye beboere flytter ind – er der altså ikke mulighed for at få del i denne ekstra støtte. Det betyder, at man igennem denne forbedring af boligerne, som vi er meget positive over for, fjerner en del boliger, som er ret billige, og som kan bruges af uddannelsessøgende i dag. Derfor bliver det endnu mere desperat vigtigt, at man søger for at løse problemerne med boligforholdene for de uddannelsessøgende, enten igen, at man laver en slags boligydelsesordning også for studerende og uddannelsessøgende i almindelighed, eller også derigen, at man giver en speciel støtte til nogle af de mindre lejligheder i byfornyelsesområderne, sådan at de kan bruges som ungdomsboliger.

Finansieringen er tænkt foretaget på ret normal måde, og det må vi også nok acceptere som en anvendelig måde. Vi er bekymrede for, i hvor høj grad denne støtte, som gives til private udlejningsboliger, kan kapitaliseres, og derfor så vi gerne, at man i højere grad lod de private udlejningsboliger gå over og blive almennyttige boliger og andelsboliger, når de blev forbedret. Vi mener egentlig ikke i socialistisk folkeparti, at vi bør have private udlejningsejendomme her i 1980'erne, og specielt ikke når de bliver forbedret ved hjælp af offentlige tilskud.

Samfundsøkonomisk er der ikke nogen tvivl om, at det er en god investering at gå i gang og forbedre disse indre bydele og ældre bydele og boliger, men det betyder også, at vi må bruge en del penge på nybyggeri, fordi der stadig væk bliver færre boliger ud af det.

Dræbye (RV):

Jeg synes også, der er grund til at indlede med at sige tak til boligministeren for det omfattende materiale, vi har fået stillet til rådighed i forbindelse med behandlingen af lovforslaget. Det indeholder mange kommentarer fra den høring, der har været gennemført. Det er måske lidt belastende at sige tak for at få lov til at læse adskillige hundrede sider, men vi har da mulighed for at kigge ministeren i kortene, hvis vi ellers har tid til det.

Det radikale venstre er enig med regeringen og ministeren i, at vi i de kommende år skal lægge en væsentlig vægt på byfornyelsen. Begrundelserne herfor er flere, og nogle af dem har også været nævnt af tidligere ordførere. Hensynet til en større lighed i boligforholdene og dermed hensynet til de beboere, der bor i utidssvarende boliger, er et ganske væsentligt hensyn. Men der er også hensynet til vores ressourcer i almindelighed – vi skal i langt højere grad gøre brug af eksisterende bygninger og eksisterende infrastruktur – og hensynet til vores energiproblemer i særdeleshed. Vi kan spare betydelige energimængder til opvarmning ved en hensigtsmæssig isolering og bygningsforbedring af de gamle ejendomme. Endelig er der hensynet til beskæftigelsen. For den samme indsats af økonomiske og materielle ressourcer er der større beskæftigelse i byfornyelsesindsatsen. Vi mener derfor som ministeren, at vi i de kommende år skal foretage en intensivring.

Lovforslaget er omfattende, og det er derfor nok udtryk for en vis forenkling at fastslå, at det omfatter de efterfølgende principper, som jeg skal komme nærmere ind på, men vi skal jo klare os inden for en forholdsvist begrænset taletid. Jeg skal altså tage nogle af dem frem i en lidt tilfældig rækkefølge.

Det første hovedprincip i lovforslaget er, at kommunerne nu får ansvaret for byfornyelsen. Det radikale venstre kan tilslutte sig dette princip, som er i overensstemmelse med, hvad vi tidligere har givet udtryk for. Begrundelsen for, at vi kan tilslutte os, er, at sammenhængen med planlægningslovgivningen bedst opnås på den måde, at der gennem det kommunale eget bidrag sikres et check på det hensigtsmæssige i det udgiftsomfang, som indgår i byfornyelsen.

Det næste hovedprincip er, at byfornyelsen ikke alene omfatter forbedring af boliger, men også egentlige områdeforbedringer. Kvaliteten af en bolig er naturligvis også afhængig af, hvorledes opholdsområdernes kvalitet er, af støjforholdene, af betjeningen med privat og offentlig service osv. På den anden side er lovens opdeling i byfornyelse, kap. II, og boligforbedring, kap. III, efter vores opfattelse en væsentlig fordel. Denne opdeling muliggør nemlig opbygning af mere smidige gennemførelsesmetoder. Vi mener, at